

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 904/2021

15.09.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Тасића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 12К.бр.1519/20 од 06.04.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 425/21 од 03.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Тасића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 12К.бр.1519/20 од 06.04.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 425/21 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 12К.бр.1519/20 од 06.04.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ... број .., без примене електронског надзора, а које просторије окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, те је окривљени осуђен и на

новчану казну у износу од 500.000,00 (петстотинахиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће је извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 425/21 од 03.06.2021. године, делимичним усвајањем жалбе Првог основног јавног тужиоца у Београду, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду 12К.бр.1519/20 од 06.04.2021. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због извршења продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и на новчану казну у износу од 800.000,00 (осамстотинахиљада) динара коју је дужан да плати у року од 6 месеци од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће је извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да затвор не може бити дужи од 6 месеци, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба Првог основног јавног тужиоца у Београду и у целисти жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Ћасића, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Невена Протић и Дејан Ћасић, због повреда одредаба члана 16. став 2. ЗКП и члана 54. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Првог основног суда у Београду 12К.бр.1519/20 од 06.04.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 425/21 од 03.06.2021. године и предмет врати на поновно суђење или да окривљеног ослободи од кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, браниоци окривљеног АА у поднетом захтеву истичу да је другостепени суд који је преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни повредио закон на штету окривљеног и то одредбу члана 54. став 3. КЗ, обзиром да је окривљеном при одмеравању казне као отежавајућу околност узео у обзир бројност радњи које су довеле до конструкције продуженог кривичног дела, а што по ставу бранилаца суд није

могао да учини, из разлога јер је то обележје института продуженог кривичног дела и један од нужних услова за његову примену, а имајући у виду да продужено кривично дело подразумева постојање више истих или истоврсних кривичних дела. Овим наводима бранилаца окривљеног се другостепена пресуда суштински побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово због тога што се, сходно члану 54. став 3. КЗ, околност која је обележје кривичног дела може узети у обзир као отежавајућа околност приликом одмеравања казне окривљеном и то у случају ако иста прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела. Имајући у виду да је за постојање института продуженог кривичног дела из члана 61. КЗ довољно да окривљени предузме два иста или истоврсна кривична дела, те имајући при томе у виду да из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљени АА предузео више истих кривичних дела која су ушла у састав продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ за које је он правноснажном пресудом оглашен кривим и то конкретно шест кривичних дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ (како је то окривљеном стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца), то ова околност очигледно превазилази меру која је потребна за постојање института продуженог кривичног дела, а због чега се иста може ценити као отежавајућа околност при одмеравању казне окривљеном.

У осталом делу захтева за заштиту законитости браниоци окривљеног указују на повреду одредбе члана 16. став 2. ЗКП истицањем да суд није непристрасно оценио изведене доказе и није са једнаком пажњом утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљеном, а поред тога браниоци указују и да првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао адекватно образложење за одбијање доказних предлога одбране, а да другостепени суд није дао јасне и довољне разлоге за преиначење првостепене пресуде у погледу одлуке о казни и осуду окривљеног на ефективну казну затвора и на строжију новчану казну, а који наводи по налажењу овога суда представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, па имајући у виду да повреде наведених чланова ЗКП нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његових бранилаца, то стога Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Ћасића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев бранилаца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**